

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Aibertvs C. 7. Aprilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

primùm comminatus, cùm nihil objectis terroribus profecisset, versis ad blanditias, velut in dotem invitamentumq; sceleris filia matrimonium promisit. Eam conditionem generosius etiam respicientem plumbatis contundi, nervisque crudis foedè laceratum, in rotam jubet innecti, curvatarâ cultris obarmatâ, rogoque juxtâ validè flammante. Vtriusque tamen metum discussit Angelus, qui & ignem oppressit, & rotæ volubilitatem conversionesque stitit. Theoclia mater, audito filii casu, in carcerem ad filium penetrat, vulnera obligat, gratisque vocibus prædicat, quòd Martyrem peperisset. Noctu inter precandum caelesti voce confirmantur. Damnato deniq; ad crucem CALLIPIO, mater pretio lictores obstrinxit, ut situ inverso statuerent crucem. Mira foeminae virtus in comparationem Machabææ vocanda. Ad supplicium velut triumphantem prosequitur, in cruce tanquam solio filium spectatura. Pendentem caelestis nuncius ad æternitatis gloriam evocavit, mater amplexu stringens exanimam, pignus præmissum ad Superos filium è vestigio est insecuta. Ex Metaphr. & Baron. in Net.

S. AIBERTVS C. 7. Aprilis.

AIBERTVS stans, à puero, precationibus somnum distinguebat. Terram,

ram, originis memor, frequenter oscu-
labatur: finemque respiciens, modico
alimento moriturus utebatur. Cum vi-
tam S. Theobaldi Poëticis vincam nu-
meris à vano homine demisset aliùs
in pectus, in loca primùm sola recessit:
Aquilæ deinde specie cucullum sibi of-
ferentis excitatus, ad Monasticen se
vocari intellexit; demum in solitudi-
nem rediit, finemque arctioris vitæ ini-
tiis æquavit. Ibi cum, aditu aquarum,
eluvionibus obfesso, vitæ necessariis ar-
ceretur, Deipara virginum choro cincta
bucceam panis in os AIBERTI indidit,
quâ exinde cibi inopiam annis duobus
& viginti, duobus minùs bibendi desi-
derium sustentavit. Cilicio corpus, imò
innocentiam tegebat; neque enim ca-
stitas tutiùs habet involucrum. Centies
quotidie procumbens, verba divinæ ad
Deiparam legationis iterabat. Scamno
solove somnum excipiebat, ingratum
naturæ exactorem & pretiosi temporis
furem mulcendum, non mulcendum
existimans. Multos à devio in semitam
virtutis, histrionem adedò, cujus quon-
dam odæ mutandi status occasionem
præbuerant, revocavit; facilis audien-
dis poenitentium criminibus, plusque
patris quàm judicis adferens ad tribu-
nal. Vitâ ad hunc modum in annum
quingagesimum prolatâ, rebus huma-
nis eximitur anno MCXXIV. & nunc

quoque non nisi uno cibo pascitur,
ASPECTV DEI. Ex Sur. & Lippel.

S. WICTERPVS EP. 8. Aprilis.

DE WICTERPO Gallia contendit
& Bojaria. sed calum pridem litem
diremit, cum sibi illum vindicavit ve-
rior patria. Pontifex Augustæ, fundum,
quem ad Iulias fauces habebat, Eptati-
cum, DD. VIRGINI & Laurentio
donavit, locumque eum velut ad san-
ctiores ferias Tusculum habuit, frustra
Henrico Antistite etiam mortuum in-
de auferre adnitente, cum vel MARIA
WICTERPVM suum nollet dimittere,
vel WICTERPVS à MARIA suâ nol-
let recedere. Templum quoque D.
Afræ, quæ inter Hungarorum popula-
tiones alteras penè flammis passa est,
è cineribus in pristinum splendorem
erexit. Vos qui sacra manibus tractatis,
unum audite & exhorrescite. D. Her-
luca virgini à morte tam fuit familia-
ris, ut quoties ferè ad epulum sacrum
iret, comes iret aut dux WICTERPVS.
Fortè solam Herluca se credidit inter
preces. Sed sola non fuit. Adfuit cum
WICTERPO CHRISTVS, triste oculo
amatis spectaculum & verbo ipsissima
Pilati scena. Nihil hic, tantùm lacrimæ
& gemitus loquebantur, & nimirum
tot ora quot vulnere clamabant. Illud
etiam WICTERPVS ad Herlucam ad-
didit :